

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

الکساندر مزیایف*(Alexandr Mezyaev)

برگردان از: ا. م. شیری

۲۴ اکتوبر ۲۰۱۸

گذار دیوان کیفری بین المللی به حالت تهاجمی در سراسر جهان

هدف اصلی دیوان کیفری بین المللی عبارت است از: روسیه در اروپا، چین در آسیا، ونزویلا در امریکا.

دیوان کیفری بین المللی در سال ۱۹۹۸ تأسیس گردید و پس از شروع به کار در سال ۲۰۰۲، مدت زیادی فقط به امور افریقا مشغول بود. به رغم این، نمی توانست زمان طولانی ادامه داشته باشد. دیوان کیفری بین المللی به مثابه یک ابزار مدیریت جهانی شکل گرفت و حوزه فعالیت آن می باید سراسر جهان باشد. افریقا فقط میدان آزمایش کارکردها و روشهایی بود، که دیوان کیفری بین المللی برای ایجاد یک مجموعه جدید هنجارهای شبه قانونی بهره برداری می کرد. آزمایش بیست سال ادامه داشت و چهار وظیفه اصلی دیوان کیفری بین المللی را آشکار نمود:

۱- تخریب حقوق بین المللی موجود و ایجاد حقوق (جهانی) جدید؛

۲- خارج کردن دولتمردان نامطلوب از بازی؛

۳- سرکوبی رژیمهای سیاسی یاغی؛

۴- حمایت از بی ثباتی در این یا آن کشور و مناطق مختلف جهان.

دیوان کیفری بین المللی پس از پایان کار در "میدان" افریقا، حمله به هدف اصلی را آغاز نمود. بخش اول هدف اصلی روسیه بود؛ دادستان دیوان کیفری بین المللی جنایتکاران اصلی اوضاع اوکراین و گرجستان را نادیده گرفت و توجهات را به طور تصنعی به سوی روسیه معطوف نمود. هدف بعدی، چین بود. در ماههای اخیر دو تصمیم در مورد شروع تحقیقات در ارتباط با کشورهای همسایه چین (افغانستان و میانمار) اتخاذ شده است.

هدف اول و اصلی در افغانستان عبارت است از پشتیبانی از هرج و مرج مداوم (هرج و مرج مداوم یعنی حفاظت از گروه طالبان که می تواند کارگاه جهانی مواد مخدر را ببندد)؛ هدف دوم - وارد آوردن فشار به چین است.

آنچه به میانمار مربوط می شود، این است که در آنجا اوضاع در پایان سال ۲۰۱۶، زمانی که صحنه هائی از فرار "میلیونی" مسلمانان رو هینگیای نجات یافته از آزار و اذیت در میانمار به بنگله دیش نشان داده شد، به واسطه رسانه ها به حالت انفجاری رسید. رسانه ها در جامعه جهانی چنان واکنش هیجانی برانگیختند، که از مدتها قبل سابقه نداشت. وضعیت به عنوان "نسلکشی جمعیت مسلمان میانمار" فرموله شد. هر چند که رابطه متقابل اسلام و سایر ادیان در جنوب آسیا بسیار پیچیده است. جنبش جهاد جهانی برای نخستین بار در قرن نوزده در بنگال شرقی، یعنی سرزمینهای امروزی میانمار و بنگله دیش پدید آمد. در سال ۲۰۱۴ ایمن الظواهری رئیس "القاعده" (ممنوعه در روسیه)

مسلمانان میانمار را به قیام علیه دولت فراخواند. وابستگان جریانات افراط‌گرای اسلام اغلب از همان بنگله دیش که آنها را تعقیب می‌کرد، به میانمار به منطقه اسکان روئینگیا فرار می‌کردند. پیدایش به اصطلاح ارتش نجات روئینگیا در سال ۲۰۱۶ و حمله آن به مردم غیرنظامی (بنگالیها) و مراکز پولیس، جرعه جدیدی بود برای برافروختن بحران. همانگونه که واکنش رسانه های غربی نشان داد، حمله "ارتش نجات" بر اساس پاسخ قدرتمند دولت میانمار محاسبه شده بود. روئینگیا در اینجا به پیشیزی تبدیل گردید.

به منظور تعریف وضعیت روئینگیا به مثابه نسلکشی تلاشهای خاصی به عمل آمد. ارزیابی یک حادثه مشخص به عنوان نسلکشی، نه "فقط" نقض گسترده حقوق بشر یا حتی جنایت، اجازه دور زدن محدودیتهای موجود را می‌دهد. همین مسأله نیز در مبنای همه پافشاریهای عجیب برای تبیین حوادث میانمار به عنوان "نسلکشی" قرار گرفت. به ویژه کمیته تحقیق ملل متحد در این راستا تلاش می‌کند. به همین سبب، مسأله حق مداخله "جامعه جهانی" در امور داخلی کشوری که در آن نسلکشی به وقوع می‌پیوندد (یا خطر نسلکشی وجود دارد)، در اجلاس فعلی مجمع عمومی ملل متحد مطرح گردید. اد رویس، رئیس کمیسیون امور بین‌المللی مجلس نمایندگان امریکا نیز طی سخنرانی خود در ماه سپتامبر این مسأله را مورد تأکید قرار داد. زدن برچسب نسلکشی به وضعیت روئینگیا برای ایالات متحده امریکا به این منظور لازم بود تا دوسیه میانمار را به دیوان کیفری بین المللی ارجاع داده، زمینه حقوقی و آذهان عمومی را برای مداخله نظامی آماده سازد.

این واقعیت را نباید نادیده گرفت، که شرایط ایجاد شده عمدی در میانمار نه تنها به عنوان عامل بی ثباتی در کشورهای جنوبی و جنوب شرقی آسیا، بلکه، طبق الگوی تبتی (سین کیانگ - اویغور) علیه جمهوری خلق چین طراحی شد.

مرحله تازه فعالیت دیوان کیفری بین المللی جغرافیائی "نقاط اتکاء" خود را به سرتاسر جهان گسترانیده است: روسیه - در اروپا، چین - در آسیا، ونزوئلا - در قاره امریکا.

افزودن ونزوئلا به حوزه قضائی دیوان کیفری بین المللی کاملاً غیرمعمول است، این، یک حرف تازه است. در اواخر ماه سپتمبر سران شش کشور عضو سازمان کشورهای امریکائی (ارجنتاین، کانادا، کلمبیا، چیلی، پاراگوئه و پرو) با ارسال نامه به دادستان دیوان کیفری بین المللی (فاتو بنسودا، گامبیائی) اوضاع ونزوئلا را برای وی تشریح نمودند. بر اساس این نامه، در ونزوئلا، واقع در حوزه قضائی دیوان کیفری بین المللی، جنایت علیه بشریت روی می‌دهد. ونزوئلا نیز که به سهم خود با امضاء و تصویب اساسنامه دیوان کیفری بین المللی مرتکب اشتباه شده، اکنون این ساختار براحتی می‌تواند در امور داخلی کشور مداخله نماید. فقط بهانه لازم است. نامه سران شش کشور نیز همان بهانه است برای جلب دیوان کیفری بین المللی به دخالت در امور داخلی ونزوئلا.

تا کنون یا کشورها خودشان به دیوان کیفری بین المللی رجوع می‌کردند یا شورای امنیت ملل متحد این کار را انجام می‌داد و یا به موجب تحقیقات دادستان دیوان کیفری بین المللی انجام می‌گرفت. نامه سران شش کشور نتیجه "کمیته تحقیقات" تشکیل شده توسط سازمان کشورهای امریکائی و "گروه کارشناسان" حقوق بشر بود؛ آنها بدون انجام تحقیقات در محل (این کار اکنون معمول است)، بر اساس اخبار رسانه ها، گزارش تهیه نمودند و شاهدان "لازم" را پیدا کردند. پس از این، کمیته حقوق بشر بین امریکائی نیز گزارش خود را مبنی بر مقصر بودن دولت ونزوئلا در "بدتر شدن وضعیت حقوق بشر" در کشور ارائه نمود. در ماه اپریل سال ۲۰۱۷ دولت ونزوئلا اعلام کرد که کشور از عضویت در سازمان کشورهای امریکائی خارج می‌شود، اما روند خروج سریع نخواهد بود، تقریباً دو سال به طول خواهد انجامید.

دادستان دیوان کیفری بین المللی با تأکید خاصی بر دریافت نامه سران شش کشور اظهار داشت، که اکنون تحقیقات مقدماتی دایر بر این مسأله که آیا در جریان اعتراضات ضد دولتی در ونزویلا از ماه اپریل سال ۲۰۱۷ جنایت علیه بشریت به وقوع پیوسته، در دست انجام است.

به این ترتیب، دیوان کیفری بین المللی تمرین فنون فعالیت خود را در میدان افریقا به پایان رساند. گسترش مطمئن حوزه قضائی آن به کل جهان آغاز گردیده است. لازم به تکرار می دانم، که هدف اصلی دیوان کیفری بین المللی عبارت است از: روسیه -در اروپا، چین -در آسیا، ونزویلا -در امریکا. گامهای بعدی دیوان کیفری بین المللی به عنوان یک ابزار مدیریت جهانی را در آینده نزدیک باید از این زاویه مورد توجه قرار داد.

*- رئیس کرسی حقوق شهروندی و حقوق بین الملل دانشگاه قازان تاتارستان -روسیه، پروفیسور، دکتر علوم حقوقی، عضو انجمن وکلای بین المللی، عضو انجمن جهانی حقوق بین الملل، عضو علی البدل فرهنگستان مسائل ژئوپلیتیک، سردبیر مجله "حقوق بین الملل و مناسبات بین المللی"

<https://www.fondsk.ru/news/2018/10/15/mezhdunarodnyj-ugolovnyj-sud-perehodit-v-nastuplenie-po-vsemu-miru-46953.html>

اول آبان -عقرب ۱۳۹۷